

РЕШЕНИЕ

№ 11922

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 15.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6884** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16а, ал.б от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Х. Й. (Н. О.), турски гражданин, против заповед за задържане на лице рег. № 42/01.07.2024г., издадена от старши инспектор в Териториална дирекция „Митница Б.“. Ответникът в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице с правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Оспорената заповед е издадена на основание чл. 16а, ал. 1 от Закона за митниците /ЗМ/ и с нея жалбоподателят, гражданин на Република Турция, е задържан за срок от 24 часа в помещенията на ГПУ – С.. В заповедта се посочва, че са налице данни за извършено престъпление по чл.251, ал.1 от Наказателния кодекс (НК) и опасност лицето да се укрие. В заповедта да не са описани фактите, които очертават конкретно извършени действия от жалбоподателя, осъществяващи изпълнителното деяние на посоченото престъпление, но те се съдържат в административната преписка, което е допустимо съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд.

Видно от представения протокол за извършена митническа проверка от 30.06.2024г. (л.13-14 от делото), на посочената дата в 22,50 ч. на митнически пункт „Капитан А.“

пристигнал автобус, в който пътували 9 пътници, между които жалбоподателят. Присъстващите били поканени да декларират превозвани от тях акцизни стоки, в т. ч. парични средства. Същите не декларирали нищо. Автобусът бил селектиран за рентгенов контрол. При последния били маркирани четири зони с подозрение за извършване на физически контрол. В една от зоните били открити тайници и в тях се намерили банкноти за сумите: 514 000 евро и 60 000 щатски долара. След беседа с персонала и пътниците за собственик на паричните средства бил посочен жалбоподателят. Същият и изрично заявил това в представеното лично обяснение (л.18). Така описаните обстоятелства обективират данни за престъпление по чл.251, ал.1 НК, съгласно която който не изпълни задължение за деклариране на парични средства, пренасяни през границата на страната, и стойността на предмета на престъпление е в особено големи размери, се наказва с лишаване от свобода до пет години и с глоба в размер на една пета от стойността на предмета на престъплението. Процесната заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 16а, ал. 1 и ал. 2 ЗМ – лице, което е митнически орган съгласно представената заповед за изменение на служебно правоотношение № 2522/30.07.2021 г. на директора на Агенция "Митници". Спазена процедурата по чл. 16а, ал. 1 – 14 ЗМ, на задържаното лице е осигурен преводач, разяснени са му правата по чл. 16а, ал. 3, 4, 5, 6 и 7 ЗМ, което е удостоверено със собственоръчно попълнена декларация (л.16). Разпоредбата на чл. 16а, ал. 1 ЗМ предоставя възможност на митническите органи при условията на оперативна самостоятелност да задържат лице при кумулативното наличие на две предпоставки - да има данни, че е извършено някое от изброените в разпоредбата престъпления, вкл. такова по чл. 251 НК, както и да съществува реална опасност деецът да се укрие или да извърши престъпление. Както беше посочено по-горе, по преписката се съдържат достатъчно данни за извършено престъпление по чл. 251, ал. 1 НК. На свой ред, данните за съпричастността на жалбоподателя към описаното деяние налагат необходимостта да бъде обезпечено присъствието му при първоначалните действия по разследването. Опасността да се укрие произлиза от обстоятелството, че жалбоподателят е чужд гражданин и няма постоянен адрес, нито местоживееене в Република България и преминава транзитно през страната. Укриването на лицето би затруднило и евентуалното реализиране на наказателна отговорност спрямо същия. Поради това са налице предпоставките за задържането на лицето по чл. 16а, ал. 1 ЗМ. Спазен е срокът за задържането, предвиден по чл. 16а, ал. 3 ЗМ.

В мотивите на решение № 3317/19.03.2024 г. по адм. д. № 9748/2023 г. на Върховния административен съд, I отделение се посочва, че „изискването за пълно формално мотивиране на акта се отнася изцяло за случаите на упражнена обвързана компетентност, но не и тези, в които органа разполага с оперативна самостоятелност дали, кога и как точно да действа. Процесната заповед по чл. 16а, ал. 1 от ЗМ е издадена при оперативна самостоятелност, поради което е достатъчно да съществува съответствие на изложените в заповедта фактически обстоятелства и приложимата правна норма“. В случая, изложените от органа за административна принуда данни са установени по несъмнен начин от приложената преписка. Ето защо, принудителната мярка е обоснована наложена.

По изложените съображения и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган в установената форма. При това не са допуснати

съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Й. (Н. О.), гражданин на Република Турция, [дата на раждане] , против заповед за задържане на лице рег. № 42/01.07.2024г., издадена от старши инспектор в Териториална дирекция „Митница Б.“.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: